

Euroopa Liidu
Nõukogu

Brüssel, 1. detsember 2022
(OR. en)

Institutsioonidevaheline
dokument:
2022/0051(COD)

15024/1/22
REV 1 ADD 3

DRS 64
SUSTDEV 203
CODEC 1793
COMPET 928

MÄRKUS

Saatja: Alaliste esindajate komitee (COREPER I)

Kuupäev: 30. november 2022

Saaja: Nõukogu

Komisjoni dok nr: 6533/22

Teema: Ettepanek: EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV, mis käsitleb äriühingute kestlikkusalast hoolsuskohustust ja millega muudetakse direktiivi (EL) 2019/1937
– Üldine lähenemisviis
= *Eesti avaldus*

Delegatsioonidele edastatakse lisas 1. detsembril 2022 toimuvaks konkurentsivõime nõukogu istungiks Eesti delegatsiooni avaldus eespool nimetatud teemal.

Äriühingute kestlikkuselase hoolsuskohustuse direktiivi ettepanek

Eesti avaldus

konkurentsivõime nõukogu 1. detsembri 2022. aasta istungi protokollis kandmiseks

Eesti tervitab direktiivi üldist eesmärki kaitsta äritegevuse käigus inimõigusi ja keskkonda. Ettevõtetel, eriti suurtel ettevõtetel on kestlikkuse seisukohast oluline ja isegi otsustav roll, kuna kaupade ja teenuste tootmise vahendid mõjutavad oluliselt keskkonda ja inimõiguste põhimõtteid.

Samas ei ole lisa inimõigusi käsitleva osaga, tsiviilvastutusega ja finantssektoriga seotud lahendused meie seisukohast siiski ei õiguslikult selged ega teostatavad. Õiguslikult ebaselgete sätete kohaldamine võib tekitada ülemäärast halduskoormust nii liikmesriikidele kui ka äriühingutele ning vähendada nende konkurentsivõimet. Kuigi me näeme, et esialgsesse ettepanekusse on tehtud mitmeid positiivseid muudatusi, oleme siiski seisukohal, et ettepanekus käsitletud eri huvide vahelist tasakaalu ei ole veel saavutatud.

Lisa rakendamisel (eelkõige inimõiguste valdkonnas) tekiks küsimused selle kohta, kuidas kehtestada siseriiklikus õiguses õiguslikult selged ja arusaadavad kohustused. See võib omakorda tuua kaasa ebapiisavalt ühtlustatud kohustused kogu ELis, mis ei toetaks direktiivi eesmärki. Ebamääraste kohustuste tõttu oleks äriühingutel raske hinnata oma kohustusi, et nad saaksid mõistlikult vältida võimalikku tsiviilvastutust, ning kannatanul oleks raske hinnata nõude mõistlikke väljavaateid. Lisaks näeme endiselt vastuolusid deliktiõiguse üldpõhimõtetega, peamiselt vastutuse omistamise osas. Finantssektori kestlikkust reguleeritakse juba erinevate õigusaktidega ning see tekitab mitmeid küsimusi finantssektori suhtes kohaldatavate hoolsuskohustuse eeskirjade omavahelise seotuse, sidususe ja õigusselguse kohta.

Eespool kirjeldatud kontekstis ei saa Eesti üldist lähenemisviisi heaks kiita, eelkõige seetõttu, et oleksime soovinud täpsustada lisa inimõiguste osa ning välja jätta või vähemalt veelgi täpsustada tsiviilvastutust käsitlevaid sätteid.